

משה מלמוד ז"ל

איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש הזה

ויצאתי ללמוד הוראה; אך נשארנו "ידידים לטוריה", עם שלום שמח על המדרכה, עם ברכות שנה טובה הדדיות, עם יין רימונים של משה או ליקר ביצים של פולה ללדת ילדי, ליציאתנו לשנת שרות...

נפגשנו שוב כשנהייתי מזכיר ומשה בא לדבר על עניינים של אנשים אחרים, על ענייני הקיבוץ ואז התאימו לו עוד שתי שורות מאותו שיר:

"אך יש אשר יניח כלי מלאכתו,

ויהיה פתאום לאיש אחר"

**איש רוח, איש מחשבה, סוציאליסט ובעיקר
וקודם כל ... אדם.**

לאחרונה, התחלנו להיפגש שוב לפני כשנתיים כשאני, זיכרונה לברכה, של הדסה נכנסה לבית הסיעודי ואני פוגש שם את משה, עיוור, מגשש דרכו באפילה, משה שמח מאד לפגישה ולחץ את ידי בחוזקה בידו הגדולה, ובעוד אני תמה על עצמת לחיצת ידו של "שבר הכלי" הוא מעיר: "יש לך לחיצה חזקה". דיברנו, ראשו נשאר ערני כשל נער אך הוא היה תלוי מאד במטפלות סביבו ובבתו תמר ובאריק.

**ואז התייצבה מול עיני השורה האחרונה
בשירו של נתן יונתן**

"וכמו מבצר עתיק היה, בסוף הדרך"

וידעתי שהיום יום קבורתו של משה מלמוד,
"ליד אמות המים השקטות".

אשיר פה את כל שירו של נתן יונתן על
"האיש ההוא".

באהבה וגעגוע

יונתן

לפני כ-24 שנים, 1976, השתחררתי מצבא הקבע; "פקיד" לבנבן ורך בן 25 הוצבתי לעבודה בפרדס אצל **משה מלמוד** - בחור שרירי, חזק, חסון, שזוף וזריז.

צעיר בן 68.

כל פעם שנתקלתי בברז סרבן או במחבר צינורות עקשן, שלא יכולתי לו, אפילו עם מפתח צינורות, הייתי קורא למשה, ומול ידו האיתנה, שום מכשול פיזי לא עמד, ובפעמים הבודדות שעמד, ידע משה לנצח את הבעיה ב"תחבולות", אם על ידי הוספת מוט ברזל ארוך למנוף, אם על ידי הוספת איזה חומר... **לא היה דבר קשה למשה.** משה עבד אז, בגיל שישים ושמונה, שישים ותשע, ושבעים, בשמש הקופחת ללא מגבלת שעות, ללא מגבלת כוחות ואני שאלתי את עצמי:

**"איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא"
(הזה).**

הכל סודר אז בכוחות עצמיים, לא לקחו מומחה לכל נושא, וגם לא מיהרו לקחת פועל שכיר לכל עבודה, ועשינו יחד המון עבודת ידיים. משה לימד אותי לעבוד נכון בטוריה, בקלשון, במזמרה וגם בטרקטור ובמרסס; משה לימד אותי לשתול עצים, לטפס עליהם, לגזום אותם, לתקן כלים, ומאד התאים לי אז להתאים לו עוד כמה שורות מאותו שיר של נתן יונתן:

"וכשהיה לאיש,

**מגבעולי הערבות הבוכיות נטה סוכה
מאבן המבצר האפורה בנה לו בית (הרבה
בתים בקיבוץ)**

על מי הנחל תחנה הקים (נהריים),

זרע שדות (במספוא ובפלחה),

**שלח אונו על פני הים באניות סוחר (היצוא
של האשכולית הבכירה).**

וכל שניסיתי אז, היה, לעמוד בקצב של משה ובסטנדרט העבודה הגבוה שהציב לי.

שנתיים עבדנו כך כתף אל כתף.
ואז, אכזבתי את משה כשלא ראיתי את
עצמי ממשיך אותו בפרדס, כמו שתכנן,